

2. Ali iz člena 18(2) Uredbe Dublin izhaja, da bi morali nizozemski organi po predložitvi zahteve za priznanje odgovornosti takoj prekiniti obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki je bilo na Nizozemskem še v teku, ko je bila 5. marca 2015 predložena ta zahteva, in ga po izteku roka iz člena 24 z umikom ali spremembo predhodno izdane odločbe z dne 11. junija 2014, s katero je bila zavrnjena prošnja za azil z dne 4. junija 2014, ustaviti?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: Ali se potem odgovornost za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložila tožeča stranka, ker tožena stranka ni umaknila ali spremenila odločbe z dne 11. junija 2014, ni prenesla na Italijo, ampak je ostala pri Nizozemski?
4. Ali so nizozemski organi s tem, da niso sporočili, da oddelek na Nizozemskem še obravnava pritožbo v drugem postopku za pridobitev azila, ravnali v nasprotju s svojo obveznostjo iz člena 24(5) Uredbe Dublin, v skladu s katero bi morali italijanskim organom predložiti informacije, ki bi jim omogočile, da preverijo, ali je njihova država odgovorna na podlagi meril, določenih v tej uredbi?
5. Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen: Ali ta kršitev obveznosti potem pomeni, da se zaradi tega odgovornost za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložila tožeča stranka, ni prenesla na Italijo, ampak je ostala pri Nizozemski?
6. Če odgovornost ni ostala pri Nizozemski, ali bi morali nizozemski organi potem v zvezi z izročitvijo tožeče stranke s strani Italije Nizozemski v okviru kazenske zadeve, ki se je nanašala na tožečo stranko, na podlagi člena 17(1) Uredbe Dublin, z odstopanjem od člena 3(1) te uredbe, obravnavati prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo je tožeča stranka vložila v Italiji, in ali bi bilo zaradi tega pametno, da ne bi uporabili pravice iz člena 24(1) Uredbe Dublin, na podlagi katere so od italijanskih organov zahtevali ponovni sprejem tožeče stranke?

(¹) Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Berlin (Nemčija)
27. aprila 2017 – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin**

(Zadeva C-220/17)

(2017/C 239/31)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Land Berlin

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali sta člen 7(1) in (7) Direktive 2014/40/EU (¹) v povezavi s členom 7(14) te direktive zaradi kršitve načela pravne varnosti neveljavna, ker državam članicam nalagata prepoved dajanja na trg določenih tobačnih izdelkov brez jasne in izrecne opredelitve, katere od teh tobačnih izdelkov je treba prepovedati že od 20. maja 2016 in katere šele od 20. maja 2020?
- (b) Ali sta člen 7(1) in (7) Direktive 2014/40/EU v povezavi s členom 7(14) te direktive zaradi kršitve načela enakega obravnavanja neveljavna, ker prepovedi, ki jih morajo sprejeti države članice, razlikujeta glede na obseg prodaje, ne da bi za to obstajal utemeljen razlog?

- (c) Ali je člen 7(1) in (7) Direktive 2014/40/EU zaradi kršitve načela sorazmernosti in/ali člena 34 PDEU neveljaven, ker državam članicam nalaga, da morajo že od 20. maja 2016 prepovedati dajanje na trg tobačnih izdelkov, ki imajo značilno aromo in obseg njihove prodaje predstavlja manj kot 3 % v posamezni kategoriji izdelkov v vsej Uniji?
- (d) Če je odgovor na vprašanja od 1(a) do 1(c) nikalen: kako je treba razumeti pojem „kategorija izdelkov“ iz člena 7(14) Direktive 2014/40/EU? Ali se uvrščanje v „kategorije izdelkov“ izvaja glede na vrsto značilne arome, glede na vrsto tobačnega izdelka (z aromo), ali na podlagi kombinacije obeh meril?
- (e) Če je odgovor na vprašanja od 1(a) do 1(c) nikalen: na kakšen način se ugotavlja, ali določen tobačni izdelek dosega 3 % prag iz člena 7(14) Direktive 2014/40/EU, dokler o tem ni uradnih in javno dostopnih podatkov in statistik?
2. (a) Ali lahko države članice pri prenosu členov od 8 do 11 Direktive 2014/40/EU v nacionalno zakonodajo sprejmejo dodatne prehodne določbe?
- (b) Če je odgovor na vprašanje 2(a) nikalen:
- (1) Ali sta člena 9(6) in 10(1), drugi stavek, točka (f), Direktive 2014/40/EU zaradi kršitve načela sorazmernosti in/ali člena 34 PDEU neveljavna, ker pooblastilo glede podrobnejše opredelitve označevanja in embalaže prenašata na Komisijo, ne da bi ji pri tem določila rok ter ne da bi vsebovala prehodno ureditev ali obdobje, ki bi zadevnim podjetjem omogočalo dovolj časa za prilagoditev zahtevam Direktive?
- (2) Ali so člen 9(1), drugi stavek (besedilo opozorila) in (4), drugi stavek (velikost črk), člen 10(2), drugi stavek, točka (b) (informacije o opuščanju kajenja) in točka (e) (postavitev opozoril) ter člen 11(1), prvi stavek (označevanje), Direktive 2014/40/EU zaradi kršitve načela sorazmernosti in/ali člena 34 PDEU neveljavni, ker državam članicam zagotavljajo pravico do izbire med različnimi možnostmi, ne da bi pri tem določali rok ali vsebovali prehodno ureditev ali obdobje, ki bi zadevnim podjetjem omogočalo dovolj časa za prilagoditev zahtevam Direktive?
3. (a) Ali je treba člen 13(1)(c) v povezavi z odstavkom 3 tega člena Direktive 2014/40/EU razlagati tako, da državam članicam nalaga, da prepovejo uporabo informacij, ki se nanašajo na okus, vonj, aromo ali druge dodatke, tudi v primeru, ko ne gre za promocijske informacije in je uporaba sestavin še naprej dovoljena?
- (b) Ali je člen 13(1)(c) Direktive 2014/40/EU neveljaven, ker je v nasprotju s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL 2014, L 127, str. 1)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 27. aprila 2017 – M. G. Tjebbes in drugi/Minister van Buitenlandse Zaken

(Zadeva C-221/17)

(2017/C 239/32)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State